

Arleinsvagnen

Ett FOTO från

LINDHOLMS

är alltid en välkommen gåva.

Stor sortering av RAMAR och ALBUM

Frankällning och kopiering

Lista Avenyen 5

Telefon 1088

Klickar ? Klockan ?

Gå till

Carl Lindbeck & Co.
URMAKERIAFFÄR

Röingegatan 8

Tel. 494

Ett gott tips till alla

MÖBELSPEKULANTER

Vänd Eder direkt till fabriktionsorten!

Holmgren & Co Möbelaffär

Ejdrum

Telefoner

Firman 315

Hostaden 298

Resia

Butikerna

för

klok hushållning

Egna fabriker - 140 affärer

Vill Ni ha

ETT GOTT OCH VÄLSMAKANDE BRÖD

samt

GODA KAKOR TILL KAFFET

ring då

Unos Bröd

Telefon 625

KÖPMANNABOLAGET

HÄSSLEHOLM

Tel. 402, 902

BETALD ANNONSPÅTS

Snapphanen

Tidskrift för

Kungl Skånska Trängregementets kamratförening

Nr 1 - 1951 - 9:e årg.

Pris 1 krona

SNAPPHANEN

Tidskrift
för

Kungl Skånska Trängregementets
Kamratförening

Redaktör och ansvarig utgivare: Kapten Birger Brunnby
Ekonomichef: Fanjunkare P. Liedholm

Annonspriser:

Helsida	200 kr
Halvsida	100 "
Kvartssida	50 "
Attondelsida	25 "
Sextondelsida	15 "

UTKOMMER MED 4 NUMMER UNDER ÅRET

Pris helår 3 kr. Postgiro 7 65 71

VÄSTRA GÖINGE HÄRADS SPARBANK

Stiftad 1841 HÄSSLEHOLM Telefon 62

Gottgör högsta gällande ränta
å insatta medel

Daglig expedition kl. 9.30—13.00

Soldathemmet

vid T 4 Hässleholm

Finjagatan 39 / Telefon 901

LJUSA, VARMA OCH TREVILIGA LOKALER

Läs- och skrivrum. Garderob

K A F E

Försäljning av Frukt, Karameller, Choklad och
Tobakvaror. Telefonhytt

Mäklarfirman Germania

HÄSSLEHOLM

Kontor och lager Finjagatan 6, Tel. 441

Postgiro 9 77 67

Alltid på lager olika slag av begagnade militärkläder
Nya gummi- och oljekläder. Militärfiltar. Ridsaddar
samt alla slags ridtillbehör. TALT säljes och uthyres

Efterhör våra billiga priser!

ERIK OLSSON

CHARKUTERIAFFÄR

Solgården - Tel. 648

Obs! Härliga smörgåsar från automaterna.

I:a Klass

Kött-, Fläsk- och Charkuteriaffär

Nynäs Bensinstation

Br. Thygeson

FULLSTÄNDIG SERVICE

Tel. 1688

HÄSSLEHOLMS HANDELS- & FABRIKS AKTIEBOLAG

Representant för

GENERAL MOTORS NORDISKA AB

Försäljare av

Chevrolet . Vauxhall . Bedford . Opel

Försäljare i OSBY: A. Persson, tel. 191

STRÖMSNÄSBRUK: B. Thelin, tel. 26, 178

SNAPPHANEN

TIDSKRIFT FÖR KUNGL. SKÅNSKA TRÄNGREGEMENTETS KAMRATFÖRENING

Utbildningsofficeren,
major S. Svensson, har ordet

ETT NYTT UTBILDNINGSSÄR har i och med juni månad tagit sin början. Det spända internationella läget har tvingat statsmakterna att skärpa beredskapen. Jämsides med åldersklassen kommer därför särskilda repetitionsövningsomgångar att vara inkallade under sommaren och hösten. Den tid som nu stundar kommer därför att präglas av en intensiv verksamhet och kräver åtskilligt arbete.

ÅLDERSKLASSEN skall under de kommande månaderna utbildas för att kunna fylla sina platser i arméns förband, att vara soldat i ett modernt krig ställer stora fordringar. Varje man måste kunna rätt hantera sitt vapen samt kunna samarbeta med sina kamrater. Det gäller emellertid icke endast att vara en god soldat på egen hand utan det gäller även att kunna samarbeta med kamraterna i ett väl tränat lag. Ju mer samtränat laget är, desto bättre kommer varje lagmedlems skicklighet och färdighet till sin rätt. Om andan och disciplinen är god kan var och en lättare trotsa påfrestningarna. Den militära utbildningens mål är att dana soldater, som både kunna använda sina vapen och uppträda i förband under alla stridens växlingar och under såväl dager som i mörker.

ÅRETS REPETITIONSÖVNINGAR är även i år upplagda som krigsförbandsvisa övningar. De värnpliktiga inkallas icke som förr åldersklassvis, utan det befäl och de meniga övas samtidigt, som skola tjänstgöra vid samma krigsförband. De, som skola slåss tillsammans, får härigenom möjlighet till samtrimning och lära känna varandra. Strävan under de kommande övningarna skall vara att sammanjuta alla, befäl och meniga, till förband präglade av yrkesskicklighet, god anda, fast disciplin och gott humör.

Omslagsbilden: Från mekanikerutbildningen vid T 4, 57 mm-pykanon i skottläsningsögonblicket.

RASC:s V. bataljon i Aldershot, en stad belägen 1 timmes resa sydväst om London. Aldershot och trakten däromkring är Englands stora militärcentrum med utbildningsdepåer och skolor ur de flesta trupper. V. bataljonen är ett mottagnings- och sorteringsförband, där rekryterna stanna endast 14 dagar. Nya inryckningar sker också var 14. dag och i medeltal tas in varje gång omkring 500 värnpliktiga. Arskontingenten är 10 000—12 000 värnpliktiga.

Mitt intryck från en inryckning i Aldershot kan sammanfattas med att det där hade jag sett många gånger förut — i Sverige. De värnpliktiga skrevs in, fick lämna olika slag av uppgifter, indelades i kompanier, plutoner och grupper, fick gå till matsalen för en första måltid inom kasern — det var nationaldrycken té och bullar — och så vidtog utrustningen.

Den engelske rekryten såg lika undrande ut som sin svenske kollega, när han plöteligt blev tilldelad alla de persedlar som enligt befälet var nödvändiga för en soldat i fred och krig. Men han konstaterade att det var rejäla grejor. Likaså var uniformerna välpassande. Om inte rättade skraddaren till felaktigheterna. I utrustningen ingick också ett paket som han fick betala med 5 shilling (3,50 kr). Det innehöll putsrejour. Att dessa användes flitigt hade jag redan konstaterat, då jag mött soldater som varit i tjänst en tid. Så blanka skor som deras ser man överhuvudtaget inte i Sverige.

Av den första dagens tjänstgöring återstod så bara att ta logementet i besittning. Kasernerna var ganska gamla och omoderna. Logementen var avsedda för omkring 20 man. Men det var rent och prydligt. Från första stund övertygade sergeanten och korpralerna sina nya adepter om nödvändigheten och fördelarna med ordning och reda.

Rekryterna är icke vid inryckningen tilldelade speciell tjänst inom RASC. Det kommer att bestämmas under de två första veckorna på grundval av prov av olika slag, såväl praktiska som teoretiska, samt samtal med befälet. Detta att placeringen bestäms efter inryckningen är anledningen till, att man har en särskild mottagningsbataljon.

Dessa prov uppta dock för rekryterna en mycket liten del av tiden, endast omkring 7 timmar. Tjänstgöringen i övrigt avser att inlära grunderna för soldatmässigt uppträdande, vänja dem vid soldatlivet, få dem att förstå disciplinens betydelse osv. Programmet upptar allt det vi känner igen från våra egna kompaniprogram. Där finns exercis, inre tjänst, vapentjänst, fysisk träning, soldatorientering m. m.

Jag hade tillfälle att följa en pluton under dess 7. övningsdag. Efter morgonuppställningen, då kompanichefen visiterade kompaniet, började dagen med exercis ledd av en serjeant-major (mot-

Utbildningsofficeren vid V. bataljonen inspekterar här utbildningen.

svarande svensk fanjunkare). Exercisen var hård. Rörelserna var efter svensk måttstock tillkrånglade och ålderdomliga. Jag fick ett intryck av att Karl XII:s exercisreglemente tillämpades. "Helomvändning" såg t ex ut som vår helomvändning med skidor, en slags trampning runt. Men det var imponerande att konstatera vilken samstämmighet i rörelserna som redan uppnåtts och dessutom med vilken energi och med vilket allvar exercisen bedrevs av de unga soldaterna.

Det andra övningspasset upptog fysisk träning. Efter ett uppmjukningsprov spelade man korgboll. Före nästa pass, ett praktiskt lämplighetsprov, var det en halvtimmes téuppehåll. Därefter följde klippning hos kasernfrisören. Det var med en viss undran jag noterade denna programpunkt. Plutonchefen förklarade emellertid, att det var nödvändigt för disciplinen och för trivseln att rekryterna från första början fick inpräntat personlig stil och hyfs. Man ville ha kontroll på att alla rätt uppfattat den saken.

Mellan kl 1230 och 1400 var det middagsuppehåll. Eftermiddagsprogrammet började med filmen "Skälet varför". Den var av precis samma karaktär som vår svenska upplysningsfilm "Är detta Du". De engelska soldaterna verkade ha lika gott utbyte av sin film som våra rekryter här hemma av sin.

De två sista timmarna för dagen omfattade vapenkännedom, bedrivna efter samma modell som här hemma. Därmed var dagens officiella program slut. Det fanns nämligen ofta ett inofficiellt kvälls-

program som jag dock tyvärr inte hade tillfälle att övervara. Bataljonschefen, som inom parentes var ganska nyinstallerad efter mångårig tjänstgöring i Östafrika, berättade att den anslagna tiden för inre tjänst var otillräcklig. Han hade emellertid hört att korpralerna offrade åtskilliga kvällstimmar på att öva in skoborstningens och sängbäddningens teknik. Resultatet har jag redan tidigare påtalat. Bataljonschefen var synnerligen tacksam för denna hjälp att skapa goda soldater.

En av de sista dagarna under 14-dagarsperioden meddelas rekryterna sin blivande placering. Ungefär en fjärdedel får stanna i Aldershot för utbildning till skrivbiträden, stabsfurirer och brandsoldater, tre verksamhetsgrenar som RASC helt svarar för inom armén. En liten del får komma till Isle of Wight för utbildning i sjötransport, och lika stor styrka till en plats norr om Aldershot för lufttransport. En kontingent civila bagare och slaktare skall utbildas i bakning och slakt i militär regi i sydvästra England. Här utbildas också intendenturförrådsmän.

Den ojämförligt största kontingenten uttages dock till bilförare och sändas till VI. eller XV. bataljonen belägna i städerna Yeovil och Blandford i södra England.

Utbildning till bilförare vid VI. bataljonen.

VI. bataljonens förläggning, Houndstone Camp fem km från den lilla staden Yeovil i södra England är ett under kriget uppfört barackläger. Förläggningslokaler, matsalar m. m., allt var inrymt i lågs träbaracker. De enda undantagen är några garage, gymnastiksalarna och en biograf, som är mera permanenta byggnader.

Bataljonen har en personalstyrka av omkring 1400 man, därunder ett femtiotal officerare och 300—400 övrigt befäl av olika grader. De värnpliktiga antal är omkring 800 man uppdelade på fyra kompanier.

Till denna bataljon kommer det alltså var 14. dag omkring 200 rekryter från Aldershot. De skall genomgå en 8 veckors kurs för att därefter placeras ut som bilförare vid staber eller fältförband. Nykonningarna delas upp på de olika kompanierna. Varje kompani har således alltid fyra avdelningar med olika utbildningsståndpunkt vid varje. För en utomstående förefaller det att vara en onödigt tillkrånglad organisation. Den motiverades emellertid av den begränsade tillgången av bilar vid bataljonen. Man har växelsystem mellan plutonerna, så att under fyra veckor en del plutoner

har bilutbildning, andra har vapentjänst, kartläsning m. fl. övningsgrenar.

Bilutbildningen genomföres alltså som koncentrerad utbildning. Det är att märka att endast ett mycket litet fåtal, någon procent, har körkort vid inryckningen. Huvuddelen av den anslagna tiden åtgår därför till enskild körutbildning, vari ingår körkortstagning. Det är endast i mycket ringa utsträckning man hinner med att öva körning i förband eller körning å sämre vägar. Det senare är för resten nästan omöjligt i södra England. Det allmänna vägnätet är mycket väl utvecklat och alla vägar är permanentade. En del är kanske något smala.

Den grundläggande körutbildningen, omkring 40 timmar, med körkortspröv som avslutning, äger rum på ett antal mindre vägslingor — omkring 1 mils omkrets — i förläggningens närhet. Slingorna är av olika svårighetsgrad. Den första är mycket enkel, jämn, rak väg osv. Den sista är backig och kurvig. Man använder endast 3 tons lastbilar. På körpassen 2—4 timmar släpps eleverna in på en slinga av lämplig svårighetsgrad och under en instruktörs överinseende inövas de för den slingan speciella momenten. Kontroll utföres av civila körlärare, vilka vid godkännande flytta upp eleverna i högre klass, dvs svårare vägslingor.

Slutprovet äger rum i staden Yeovil under ledning av den civila instruktören och efter precis samma modell som här hemma vid körkortspröv. Jag följde med vid ett sådant prov. Eleven var en rörarbetare från Liverpool i västra England. Han hade inte kört bil före inryckningen. Nu var han nervös. Det var andra gången han var uppe. Den första hade han blivit stående i en uppförsbacke på stadens mest trafikerade men mycket smala gata. Efter någon minut hade han haft 4 tvådä-

Fortf. å sid. 18.

Skotska säckpipare konserterar under halvtid vid armémästarskapet i fotboll.

Mias sjöresa

Av hästskötare FRED INGEMANSSON

Av namnet att döma tänker Ni er nog Mia som en liten nätt och näpen fröken. Det var hon också, tillhörande det ädla hästsläktet.

Hon var en av regementets stamhästar med Nr 78, ett litet brunt sto, ganska kort och bred i kroppen med en aning korta ben. Vad som emellertid fattades exteriört sett fanns så mycket mer i inre egenskaper. Lynne, temperament var idealiska, ögonen lyste av klokhet, alltid lydig och villig, ja hela hennes varelse utstrålade godhet och intelligens. Och vilken hoppförmåga sen, särskilt på uppriktstående hinder, bommar, grindar o. dyl. hade hon en enastående förmåga att taxera rätta avsprånget, inga hängande ben, de drog hon ordentligt till sig i hoppet och vägran var henne fjärran. Därför var det också åtskilliga priser hon under årens lopp, på olika tävlingsbanor, förskaffat sig själv och sin ryttare och regementet till ära. Men det var ju om sjöresan jag skulle berätta.

En dag i juli mån. 1948 stod det på rego att hovslagarfuriren och undertecknad skulle avgå med en hästransport till Visby och Mia ingick i laget så klart. Några av regementets officerare skulle deltaga i tävlingar därstädes och nu skulle vi som sagt verkställa transporten. Rest till tävlingar hade vi gjort ofta men det är inte utan att vi emotsåg denna resa med lite nyfikenhet, ty nu skulle det bli sjöresa av. Sjö och hav ingår ju inte så mycket för den som i över 30 år haft sin verksamhet förlagd till stall och dess invånare och någon bäckhäst vet jag mig inte ha ssdat.

Allt nog, en solig och vacker em. inlasta vi i en av SJ stora och rymliga vagnar och fram på kvällen gav fjärrgodståget sig iväg och fram på fm. nästa dag befann vi oss i Nynäshamn utan missöden. Där låg nu vid kaj vårt stolta vikingaskepp ty det är inte utan att vi ansåg vad som komma skulle som en vikingafärd. Kring båten var det liv och rörelse, oändligt med cyklar, bilar och resoeffekter som skulle ombord, det var ju mitt i semester- och turistmån. Först skulle dock hästarna ombord, de hissades upp och sen längst ner i botten på båten, det var sammanlagt ett 30-tal som skulle med denna båtlägenhet.

Vi lossade våra hästar från vagnen och i väntan på vår tur kom det plötsligt på. Mia började skrapa i marken, svettades och fick frossbrytningar om vartannat. Vi filtade på, tog temperaturen

Mia i v i keltagen.

och konstaterade 40°, varefter saken anmälden för vår löjtnant. Han förordade besök av veterinär vilken först efter 3 tim. väntan anlände och då gav en ingivning sylfonamid, någon överresa för sin klient ville han inte rekommendera men inte direkt motsätta sig heller. Nu var goda råd dyra hur skulle vi göra. Under tiden hade alla övriga hästar blivit ilastade, luckorna pålagda och mellandäck överfullt med förut nämnt gods, så få ner Mia till sina anförvanter var ej att tänka och hade ej varit bra hellre ty det var oändligt hett och kvalmigt där nere.

Då fick jag plötsligt en idé, varför kunde inte Mia resa som de andra turisterna, om inte direkt på övre däck med hytter och salonger så åtminstone på mellandäck. Vid konferens befanns idén vara god och fick jag i uppdrag att realisera densamma. Gjorde därför en rekognoscering ombord och fann framme i fören strax utanför besättningens hytter en plats stor nog att tränga in en häst. En port i fartygssidan var öppen och därifrån och fram till kaj låg en smal några meter lång landgång. Nu kände jag Mia så pass så jag visste att hon utan tvekan skulle promenera över varför nästa steg var att utverka tillåtelse av befälet ombord. Jag hade sett hur-en stor tjock karl ordnade med ilastningen och förstod att han var fartygets styrman varför jag anhöll om ett samtal, titulerade honom för säkerhets skull kapten, sådant kan ha sin lilla betydelse. Han ställde sig inte alls oförstående, men bäst tala med kapten, själv är jag bara styrman, sade han. O, sade jag, det trodde jag den andre var han är ju mycket mindre och

Fortf. å sid. 39

Nytta och nöje eller Motorplutchefskolornas skånska resa

Första visitationsrasten.

"Lär känna ditt land! Res i Sverige! — Exerera vid 2. komp T 4!" Så ungefär skulle man kunna göra reklam för motorkompaniet på regementet, om nu en sådan reklam vore erforderlig. Att denna reklam inte vore alldeles överdriven kan plutonchefsskolorna på 2. komp intyga efter att under en lördag och söndag under inkörning av några av T 4:s nyförvärv till motorparken — 25 st Mercedes Benz dieselmotor drivna lastbilar — ha färdats omkring 50 mil genom Skåne.

Färden började på lördagen kl 1230, varvid skolchefen, kapten Jämtfjäll, tog emot de båda motorplutonerna med plutoncheferna, löjtnanterna Jakobsson och Steen, i spetsen och serjeanterna Sjöström och Larsson så att säga i andra ändan. Värdets makter var redan från början gynnsamt inställda, och det strålände solskenet från en absolut oskyddad himmel lovade en ur den synpunkten givande tur. Lika gynnsamt inställd tycktes även skolchefen vara, så färden börjades med gott humör och högt ställda förväntningar och naturligtvis utan en tanke på den förlorade lördags- och söndagspermissionen. Den omkring 3 km långa karavanen ringlade genom Hissleholm ut mot Kristianstad längs den utmärkta, nyanlagda vägen. Vid Ignaberga gjordes en första kort visitationsrast, varvid konstaterades att kön var klar, temperaturen väl uppe hos både motorer och förare och allt gott och väl för övrigt också. Det var alltså bara att fortsätta, och det dröjde inte länge förrän vi kunde konstatera, att vällovliga försök göres för att bättra på infarten till Kristianstad. Snart hade vi också staden bakom oss och närmade oss det första av de mångomtalade skånska slotten och herresätena, av vilka vi skulle få se

åtskilliga under färden. Nästa rast gjordes alltså vid Trolle-Ljungby, det vackra och sägenomspunna 1600-talsslottet. De berömda Ljungby horn och pipa, ett dryckeshorn med förgyllt silverbeslag och en halvcirkelformad visselpipa av elfenben fanns att beskåda innanför ett fönster i ena flygeln. Om dem berättar sägnen, att de en julnatt rövades från trolle under den s. k. Maglestenen, och att ägaren av godset skall drabbas av olycka, om klenoderna flyttas bort. Slottet har tillhört flera olika släkter och ägs nu av greve Trolle-Wachtmeister.

Efter att även ha besett den vackra parken, ställdes färden söderut över Åhus mot Kivik. Det kändes svalkande i sommarvärmen enbart att se ut över havet, som vi hade till vänster och nedanför oss, och dessutom kunde man njuta av den vackra kontrastverkan mellan det blå havet och de gula rapsfälten — äkta svenska färger. Så småningom hamnade vi i Kivik, där nästa rast gjordes. Naturligtvis vet alla — åtminstone alla skåningar — vad Kivik är känt för. Nu hade vi oturen att komma för tidigt till marknaden och för sent till blomningsfesten, men vi kunde i alla fall konstatera, att för naturvännerna är ett besök här aldrig bortkastat. Landskapet här omkring är inte precis platt som en pannkaka som kanske uppläningarna ibland föreställer sig Skåne.

Vi fortsatte söderut och passerade "fiskeläget" Simrishamn, som i sommargrönskan såg både fridfullt och inbjudande ut. Vi hade emellertid inte tillfälle att stifta närmare bekantskap varken med staden eller med någon av dess 3400 invånare, utan vi lade om kursen till mera västlig och fortsatte mot första dagens etappmål, Revingehead. Gärnäs med sin möbelindustri passerades, och snart hade vi även Tomelilla bakom oss och Sjöbo närmast framför oss. Även hit kom vi någon månad för tidigt för att deltaga i något marknadsliv, så vi rullade vidare upp mot Vombsjön, som Malmborna tack vare de kraftiga värregnen ännu inte lyckats dricka ur. De långa alléerna av ärvärdiga gamla träd och de välskötta skogarna vi passerade vittnade i förväg om, att vi närmade oss ett större gods eller slott. Det var Övedakloster, som vi nu körde förbi, det vackra rokokoslottet om vilket Gustav III lär ha sagt, att det var alltför kungligt för en privatperson. Ursprungligen var slottet, som namnet anger, ett kloster, anlagt redan omkring 1175, men det indrogs till danska kronan under 1500-talet. År 1666 kom det emellertid i pri-

vat ägo och under 1760-talet lät friherre H. Ramel uppföra det sådant det nu ter sig. Alltsedan dess har slottet stannat kvar i den friherreliga ätten Ramels ägo.

Den långa bilkolonnen hade nu hunnit till Harlösa och svängde ner mot Revingehed. Där parkerades fordonen på kasernområdet och vi samlades för utspisning i matsalen. Maten som vi hade fått i oss i Hässleholm hade vid det här laget hunnit skaka ner ganska ordentligt, så det smakade alldeles utmärkt med ett skrovsmål. Efter middagsmålet ordnades förläggning i bivack, och när detta var klart kunde var och en sköta sig själv till framåt småtimmarna. Den som inte ville sköta sig alldeles själv kunde få sällskap vid en festlighet, som var anordnad alldeles i närheten av förläggningen till förmån för Harlösa kommuns försköning. Att ändamålet var synnerligen villovligt kan den intyga som sett Revingehed på närmare håll.

Söndagen ingick med samma strålände väder som föregående dag och lovade därmed en god fortsättning på turen. Fortsättningen skedde efter att vi kl 0900 hade intagit s. k. "förskräckt" frukost i matsalen. Kylarmärkena på våra Mercedes vändes nu söderut, och vi passerade först Veberöd med den närbelägna Romeleklint, som med sina 175 m. ö. h. är högsta punkten på Romeleåsen. Vi fortsatte mot Sövdeborg och passerade därvid en avtavgsväg in till Östarp's gamla välkända gästgivaregård. Den som varit där förut kastade nog en långtansfull blick bortåt avtavgsvägen, när vi så här måste åka värdshus förbi. Sövdeborg, som är ett medeltidsslott från slutet av 1500-talet, stod inte efter de föregående slotten vi sett vare sig i fråga om själva byggnaderna eller parken runt slottet.

Färden gick vidare söderut längs Snogeholmsjön, Ellestadssjön och Krageholmsjön, där vägen bildligt talat kantades av stora gods och gårdar, och snart var vi framme vid Krageholms slott, som utgjorde nästa etappmål. Något längre uppehåll blev det inte där, men vi hann ändå bese slottet, som med sin vittrappade fasad och många skorstenar kanske mindre liknade ett slott än de föregående vi sett. Ett slott är det emellertid, och det räknar t. o. m. sina anor ända tillbaka till 1300-talet, fast det sådant det nu ser ut uppförts under 1500-talet. Slottet har tidigare tillhört ätterna Tott och Brahe men tillhör nu ätten Piper.

Efter att förut i huvudsak ha färdats söderut, vände vi nu kylarna österut mot Glimmingehus, som skulle bli nästa etappmål. Landskapet ändrade nu i viss mån karaktär och blev mera öppet

Trolleholms slott.

och pilevallarna mera allmänna. Vi passerade flera samhällen, av vilka Hammenhög med sin lantmannaskola var det största. Inte långt därifrån hade vi etappmålet Glimmingehus. Denna gamla borg, som lär vara den bäst bevarade medeltidsborgen i Norden, tog vi ganska god tid på oss för att bese. Borgen började uppföras 1499 av dåvarande guvernören på Gotland, och byggnadsmaterialet är också Gotlandskalksten och sandsten. Den var på sin tid ett mycket starkt fäste med sina över 2 m tjocka murar och en särskild försvarsbalkong på utskjutande bjälkar högst upp vid tredje våningen. Denna balkong finns inte bevarad. Glimmingehus skänktes år 1924 till staten av släktingar till den då avlidna ägarinnan fru Rosenerantz.

Nästa etappmål skulle bli Smygehek, Sveriges sydligaste udde. Färden dit ställdes genom Ystad, vilken stad passerades utan uppehåll, även om den annars hade förtjänat betydligt större uppmärksamhet från vår sida. Ystad är nämligen en mycket gammal stad, ända från 1100-talet, och är rik på kulturhistoriska minnesmärken. Nämnas kan t. ex. Maria- eller Vårfrukyrkan från 1200-talet med bevarade kalkmålningar från 1300-talet. Sveriges bäst bevarade klosterbyggnad, Gråbrödersklostret från 1260-talet, finns också i Ystad. Numera inryms där stadsbibliotek och kulturhistoriska samlingar, vilket väl är en lämpligare användning än hospital, kronobränneri eller spannmålmagasin, som den har fått tjänstgöra som före

Porta. & sid. 21.

Den gamla heden

*Nu samla sig leden, som sträfvat mot heden
af bönder och pigor i förgroddig stass,
ty det är ju lagen, att midsommardagen
den firar man glada i knektarnas klass.
Ur "Midsommar på heden"
av Carl Lindencrona.*

"På heden", "på hea" var uttryck, som förr betecknade militärovnig på den plats, som var bygden egen. Då en nyare tid med modernare krav flyttade in de militära förbanden till städerna i provinsen, försvann en epok, och bygden blev en idyll fattigare.

Hösten 1950 förunnades det författaren att tillsammans med några andra T 4-ingar under en månad tjänstgöra på kronobergarnas gamla övningsplats Kronobergsheden. Av tidigare anordningar och bebyggelse finns inte mycket kvar, som påminner om vad platsen en gång varit. Endast den som tidigare sett en liknande plats i sitt flör kan väl hitta rätt bland spillrorna. En ståtlig minnessten erinrar den läskunnige om vad platsen använts till, men den säger ingenting om den miljö, som för alltid skattat åt förgängelsen.

Det var väl inte alltid sötebrödsdagar för dem som "harvade" heden förr i tiden, och på grund av omständigheterna blev vår vistelse där inte heller så angenäm för alla. Truppen låg i tält och de flesta av befälet i oeldade, dragiga gamla bostäder. Av tjugoen dagarregnade det tjugo, men kylan uteblev desbättre. Emellertid kändes det på något sätt högtidligt att få gå omkring på heden och försöka identifiera gamla husgrunder, kokplatser m. m., som nu till större delen äro överväxna med buskig lövskog. Jag fick också många upplysningar av mitt värdfolk, som all sin tid bott i närheten av heden. De drogo en saknadens suck så fort det "gamla" kom på tal. Särskilt mindes de det brokiga och många gånger stöjiga livet på övningsplatsen, men som ändå gav liv och färg åt deras tillvaro. Militärmusiken saknades mer än annat. Gamla vykort från heden visa hur befolkningen grupperat sig utanför den s. k. Borgen, eller officersmännen, och därifrån åhörde konsert av kronobergarnas berömda musikkår.

Barackerna, manskapsförläggningarna m. m. voro byggda strax öster om landsvägen till Moheda och äro helt borta nu. En förrådsbyggnad och en vapenverkstad jämte ett stall äro nu de återstoder, som ännu bära spår av vad som varit "Markan", troligen från senaste tiden för lägre

användning, står kvar och skräpar. Ingen utom den mest förtrognе torde kunna lista ut vad byggnaden avsetts för. På södra sidan av heden lågo officers- och underofficersmässarna i nu nämnd ordning från den nyss omtalade landsvägen. Den förre, "Borgen" alltså, är helt borta, och på dess

plats ligger nu en hemvärnsbarack. Underofficersmänsens byggnad finnes kvar och användes nu såsom ålderdomshem. Väster om heden står en stor träbyggnad kvar. Det är gamla sjukhuset. Strax norr därom omgivet av lummiga lönnar synas rester av en husgrund. Där stod "Blåsut", dvs musikpaviljongen. Framför hemvärnsbaracken under träden står Oscarsstenen, ett minne från den siste kung Oscars besök på Kronobergsheden. Som relik från en svunnen tid stå två halmhyddor kvar och flankera hvarbaracken. De voro bostäder åt officerare och underofficerare under "mötena", då truppen låg i tält. Dessa hyddor voro försedda med trägolv och fönster, men saknade uppvärmningsanordningar. Det förekom säkert mer än en gång att det var is på tvättvattnet på morgnarna. Skjutbanorna äro raserade eller överväxna helt. Heden själv är snart kvävd av tät ljung och småbuskar. Jag förstår så väl besvikelsen hos den gamle f. d. musikfanjunkaren, som i höstas för första gången på trettio år besökte Kronobergsheden och tårar i ögonen vände sig till de medföljande vännerna med frågan: "Vad har dom gjort med heden?"

I omedelbar närhet till Kronobergsheden fanns Grännaforss hälsobrunn. Huru många av medelålders eller yngre läsare vet något därom? Den som i likhet med författaren för första gången ser

Mc-semester på T 4

Av HENRIK SJÖGREN

Jag är en av de där alltför sällsynta figurerna som tyckte att militärtjänsten var både nyttig och rolig, inte bara efteråt utan också under — om det var min egen eller T 4:s förtjänst kan kanske lämnas öppet. Det blev inte heller någon direkt obehaglig överraskning när inkallelseordern kom, tyckte jag, tvärtom — även om jag i varje fall gjorde ett försök att verka beklagande när jag meddelade min chef att han fick räkna med att vara av med mig en månad förutom min semester-månad. Inkallelse i maj — det var inte underligt om mina arbetskamrater avundades mig min dubbelsemester: "Du som är officer — dom gör ju inte för mycket!" Och jag måste tillstå att jag från min rekryttid fortfarande erinrar mig en reservofficerskurs som hade rökpaus en hel eftermiddag utanför smörj- och spohallen.

Tillfredsställelsens beskäftiga rodnad lämnade emellertid rum åt den smygande misstankens osäkra blekhet när jag studerade inkallelseordern närmare. Där stod dess ändamål tydligt angivet: omskolningskurs i trafikfjänt. Och jag erinrade mig trafikplutoner som jag sett: salta killar utan tillstymmelse till rädsla och med ett omdöme av så bristfälligt natur att de t o m förklarade att det

resterna av anläggningen, kan säkert inte ana vad här en gång varit och blomstrat. Här förekom vid sidan av det militära livet sommarkorta perioder, där mammor med giftasvuxna och giftaslystna döttrar hade goda jaktmarker (om uttrycket tillåtes). Om man trampar ner nässlor och annan bråte omkring den s. k. officerskällan i backslutningen, skall man finna avsatser med plats för bord m. m., och vid vilka säkerligen mängden punchknattning tömtes till omväxling med brunnens hälsobringande vatten. Brunnens huvudbyggnad är rivet och endast rester av grunden stå kvar. En annan träbyggnad med utsirningar kring verandor och takfall står kvar, men liknar nu mest ett kräkslott. Gångar och promenadvägar äro igenvuxna, ja allt är förfallet och raserat.

Så har då ytterligare en länk i kedjan av gamla övningsplatser brutit. Minnena från glada, gemytliga tider sjunka i glömska. Ljung och buskar vinna samtidigt långsamt men säkert seger över den gamla heden. Av dem som övats där försvinna de en efter en.

John W.

var roligt att flå omkring på vägarna i högt uppskrivade hastigheter, man för vilka motorcykeln var ett tilldragande redskap och flygsandsfält eller sliriga kurvor gouterade lekplatser. Ack huru motbjudande var mig icke tanken att jag skulle skolas till att bli en i denna bullrande flock av "lurvig folk i motorbrillor", vilkas oförsynta framåtanda enligt Frans G. Bengtssons åtminstone generellt sett var så stor att de inte bara gifte sig med lundaesteternas forna flammor utan — misstänkte jag — kanske t o m var i stand att medverka till att tvinga en låt vara behärskad men dock övergiven poet att använda adjektivet "forna" om alla de mörka och blonda. För sådant folk kunde min uppskattning icke vara överdrivet stor.

Än en gång visade det sig dock vara riktigt att verkligheten (åtminstone i vissa fall) kan överträffa dikten. Ty jag räknar den här trafikkursen som ett mycket gynnsamt fall — eftersom den kom alla mina farhågor på skam. Först och främst är det mig angeläget att framhålla att en reservofficers tillvaro inte är så lättjefull som mängden rekryt tror — och jag hoppas att detta glädjande förhållande inte endast har haft sin grund i en energisk kurschefs övningsprogram utan att den är ett utslag av den nya anda som ibland efterlyses inom armén — tydligen alldeles i onödan.

Och för det andra var det där med motorcyklarna inte alls så farligt — det kan jag utan risk påstå nu när jag har lämnat in åket. I början behandlade vi dem visserligen med mycken respekt, och vi var nog lite förvånade när vi efter instruktörens anvisningar utan betänkande körde ner i grustag eller så gott det gick smodde runt på mer

Mekanikerutbildningen vid T 4

Av kapten E. TROEDSSON

När människans började utkämpa strider med vapen av annat slag än de egna händerna, fann hon det ganska snart nödvändigt att avdela vissa män till att samla de stenar, ben och klubbor, som utnyttjades för striden. Senare när pil och båg samt spjut och svärd utvecklades tvangs man att avdela folk även för tillverkning av dessa vapen och för att hålla dem i krigsdugligt skick. Det var forna tiders trängsoldat och mekaniker.

Så småningom ha krigets medel mångfaldigats på ett skrämmande sätt, och dessa medel ha blivit allt mer komplicerade efter hand som vetenskapen och tekniken gjort nya rön. Vår allt mer mekaniserade armé, samt tillkomsten av ett flertal automatvapen har gjort att man under senare år allt mera blivit uppmärksam på nödvändigheten av tillgång till kunniga mekaniker vid förbanden i fält.

Den chef som verkligen känner till sin materiel och förstår dess begränsning, kommer snart underfund med, vilken betydelse det är, att ha tillgång till skickliga mekaniker och arbetsdugliga reparationsförband.

Goda kvalifikationer måste den personal besitta, som snabbt skall kunna utföra reparationer på alla

slag av motorfordon, på handvapen, kulgevärdar m fl vapen.

Den värnpliktige mekanikern utbildas för förhållanden. Han blir placerad antingen såsom självständig arbetande mekaniker vid ett strötdande förband, reparationsstroos eller vid reparationsförband. I förra fallet ställs stora krav på hans förmåga att kunna arbeta självständigt, kanske direkt under förbandschefen. I senare fallet leds han av sakkunnigt befäl.

Av vpl, som uttagits för utbildning till mekaniker ha många bakom sig yrkes- och verkstads-skolor och behärskar om än ytligt, verkstads-teknikens grunder. Andra vpl är helt specialiserade genom att de från början riktat in sig på en bestämd gren av verkstadsarbetet. De olika yrkesgruppernas lämplighet för olika utbildningslinjer fastställs efter inryckningen i samband med de prov, som föregår själva specialutbildningen.

Vpl tilldelade T 4 avses samtliga i mekanikertjänst genomgå gruppchefsutbildning, under det att de vpl som tillföres regementet från andra förband inom militärområdet, avses utbildas till bil- och vapenmekaniker.

eller mindre mänskliga me-banor. Så småningom fick man i varje fall klart för sig hur cykeln reagerade när man — med avsikt eller ej — drog i handtag och trampade på pedaler. Kort sagt: jag blev mc-biten, jag växte samman med det fordon som troget bar mig mil efter mil och vid inlämningen sörjde jag det som om jag förlorat en kär kamrat. Och så småningom tyckte jag nog att jag började behärska mc-åkningens finesser rätt skapligt — ett övermod som förmodligen endast på grund av övningstidens korthet icke blev stäckt. Och hur karaktärsdanande det än kunde varit att råka ut för en olyckshändelse så är jag nog ganska nöjd att få vara kvar i mina höga tankar om mig själv som en riktig hårding, en nära nog oöverträffad ekvilibrist på mc m/42.

En betydande fördel med motorcykel är att man som var och en nog lätt inser kan förflytta sig jämförelsevis snabbt till lika jämförelsevis avlägsna platser. Och om hastigheten ur övnings- och säkerhetssynpunkt måste bli tämligen konstant, är valfriheten desto större beträffande marschmä-

len. Eftersom trafikkursens lärare visade sig besitta ett anmärkningsvärt gott omdöme även i detta fall blev den här månaden faktiskt också inte så lite av semester. Från Hallandslänsens välländskt sköna utsikter till Osterlens böljande våldsmåga har vi susat fram med en hastighet som visserligen icke tillåtit oss att urskilja sådana detaljer som alla de bönder vilka trevlesutan i såväl undran som skräck tittat ur sina stupor men dock gett oss tillfälle att uppleva det förekommande landskapets olika skiftningar. Och de deltagare i kursen som kommit från platser långt norr om de stora uthuggningar genom vilka vi skänningar anstors brukar exportera stamfränder och andra finars rikets styrande oumbärliga artiklar har med en mun prisat vårt land, och vi har alla t o m sett entusiasterna oss att i skinnkläder och stekande sol bestiga en av Romeleåsens utsiktspunkter utan att bli missnöjda med något annat än att kurschefen inte visade så stort förtroende för våra färdigheter som mc-förare att han låt oss köra ända upp till toppen. Det såg spännande ut!

Mekanikerutbildningen börjar med den grundläggande verkstadsutbildningen, som utgör grunden för den fortsatta reparationstjänsten.

Verkstadsutbildningen omfattar maskin- och blänkarbeten, svetsning och amide.

Många av mekanikerna ha som tidigare anförts genomgått yrkesskola eller kurser i angivna övningsgrenar, för dessa får utbildningen bli en direkt fortsättning eller repetition av de förut inhämtade kunskaperna. Skickliga vpl utnyttjas som lärare för mindre kunniga kamrater.

En rundvandring i verkstäderna.

I maskinverkstaden sjunga svarvarna sin monotona sång, fräsmaskinens tänder gripa girigt in i arbetsstycket, kipphyveln gör snällt det ena slaget efter det andra trots nybörjaren vid spakarna. De skärande verktygen arbeta med rätta skär- och släppvinklar för att göra sitt bästa att hjälpa den oerfarne att forma arbetsstyckena efter de ritningar som ingår i utbildningsprogrammet.

Svarvning fordrar goda kunskaper. Materielen är dyrbar, men i rätta händer en maskin som kan nästan allt.

Skärning med svetslåga kräver vaket öga och säker hand. Acetylen- och syrgas i rätt blandning.

I svetsverkstaden fräsa gasläggorna, under det mången nybörjare medelst mot- eller fränsvets-

ning förgäves försöker fylla den "fog" som trots lofvärda försök blir allt större och större.

Med instruktörens och erfarna kamraters hjälp ger övning färdighet, och efter c:a 50 timmar känner sig mekanikern färdig för större uppgifter. Fordran är att enkla svetsningsarbeten skall kunna utföras tillfredsställande.

En titt i smedjan ger belägg för att där fostras starka karlar. Svarta av "fyrens" rök och svett-drypande av värmen från lassa och glödgheta järnstycken försöka mekanikerna med hjälp av städ, slägga, hammare, kölstamp och hälstamp amida till diverse mejslar, hammarhuvud och andra verktyg.

I smideskursen ingår även något materielkännedom, härdning, nitning och lödning.

Efter grundläggande verkstadsutbildningen vidtager en period av materielkännedom på motorfordon, vapen och pjäser. I samband härmed studeras ev fel, som kan uppstå, jämte deras avhjäljande. Så snart denna del av utbildningen avverkats vidtager den praktiska reparationstjänsten, som ger mekanikerna erfarenhet och rutin.

För bilmek är, som läsaren förstår, den praktiska tjänsten likartad med vilken annan bilverkstad som helst, dock att mekanikern får lära sig använda den fältmässiga utrustningen som ingår i reparationsförbanden och att göra reparationerna i terrängen utan tillgång till den komfort som en civil verkstad kan bjuda.

Vapen- och pjäsmekanikerna få en grundlig och lärorik tillämpad reparationstjänst. Genom kulprutebeskjutning och handgranatsprängning mot i terrängen uppställda vapen kan fältmässiga skador åstadkommas, som av mekanikerna få repareras med den i fält tillgängliga reservdels- och verktygsutrustningen.

Kap under eldgivning mot i terrängen uppställda mål. Mekanikern kan inte blott reparera, han kan även servera kulprutan med den äran.

Den kulkärven låg tydligen rätt. Kap m/36 har fått svåra skador.

Automatgeväret har fått till synes svåra skador, men funktionerar fortfarande. En reparation är som synes nödvändig.

Första hjälpen för ett skadat vapen, i den mån skytten icke själv kan avhjälpa det, erhålles genom den enskilde vapen- och pjäsmekanikern som uppehåller sig på central plats inom det grupperade förbandet.

Bilden visar en vapenmek som etablerat reparationsplats i ett skärmskydd. Som synes saknas inte skadade vapen. Ett kulprutegevär håller på att få skadorna reparerade.

Bedömer mekanikern att skadan är av sådan omfattning att han ej kan reparera den sändes vapnet bakåt till verkstadsförband med större reparationsmöjligheter.

Verkstadsplats reparationsplats är väl gömd i terrängen. Men bakom tältdukarna finns mekaniker och utrustning som kan avhjälpa de flesta skador.

Resultatet av eldgivningen beskådas.

Vi stiger inna för tältduken.

Ett operativt ingrepp fordras för att kulprutan åter skall fungera.

En festlig göingehistoria av Viggo Olson

En "bit" måste svarvas.

Pjäsmekanikern lägger sista hand vid den skadade mekanismen till en haubits.

Mekanikern ska inte blott kunna reparera vapen och pjäser utan även hantera dem vid behov, därför äga demonstrationsekjutningar rum med vapen av grövre kaliber. På omslagsbilden se vi 57 mm pvkanonen i skottlossningsögonblicket.

En kulsprutlavett måste riktas, smideskunnigheten kommer till användning.

Granatkastarens funktion och träffsäkerhet beundras. Laddaren släpper just ned granaten i eldröret.

Vattenmanteln har fått några fula träffar. Svetning läker såren!

När mekanikern efter fullgjord värnpliktsjänstgöring rycker ut från T 4 har han bakom sig en utbildning som gör honom väl lämpad för de arbetsuppgifter han kommer att ställas inför under fältförhållanden. Han har dessutom kanske fått impulser att inom sin civila verksamhet utöka sitt kunnande inom vissa speciella yrkesgrenar till gagn för civil verksamhet liksom även för verksamheten vid förband i fält. Har så varit fallet, är vi vid T 4 nöjda, att ha dragit vårt strå till stanken för höjande av yrkesskicklighet som länder landet till gagn såväl i fred som krig.

Genom vintrigt landskap går färden. Röde Orms (Gröning och Kraka Sten skymta fram lite varslans. Ja, så här måste det ha sett ut även på hans tid häruppe i Nordskåne, långt före det att män ur Mickels flock kämpade här.

Odemarken möter mig med utpräglad skönhet. Granarna stå som pelare i ett jättetempel, och i strandkanten av isbelagd skogsjö löper en smal, slingrande väg i vitt likt ridstig från fordom in i orörd vildmark. Just här är landskapet vilt men fångar dock helt och fullt naturentusiastens. De många stenkullarna resa sina hjässor mot rymden. Raviner, uppkomna ur gamla brottlinjer, genombryta bygden, där jag med väl vallade skidor läper fram.

Efter någon timmes färd avtager dock den täta vegetationen. Smala bäcksprång utvidga sig till vackra dällder, där röda stugor med skog i ryggen visa mig en vänlig personlighet. Småfolkets kultur — ej lätt att definiera — har här sina yttersta utposter inom norra delen av provinsen. I dessa stugor bortom de stora stråkvägarna lever ett hållfast släkte med god vilja att klara sig själv. Efter äventyr i fjärran har mången återvänt för att starkare än flertalet känna kärlek till fädernes- torvan, väl minnandes föregångares hårda arbete för erövringen av densamma. Den snapphaneärvda styrkan har ödslats på steniga tegar. Där så skett, har landskapet blivit mildt och leende. Humorn, originell som landsdelen själv, lever ej heller här på aväitkost.

"Lällolas" har jag nu inom räckhåll. Jag vet att Ola en gång för länge sen for ut på haven, då äventyrlustan pockade. Han kom dock hem i lagom tid för att genom hösttöcknet skåda ödegård, tom, fattig och grå. Nu ligger stugan röd och sten- meens stå tätt däromkring, likt stronga soldater på vakt. "Här har inte rätt brist på vare sig ont eller gott", var Olas replik sista gången vi träffades.

— Hur har du det Ola? Det var länge sen vi träffades sist.

— Trevligt o lunt. Välkommen! Gack in i stuan! Vi seda därinne o prada nöra stycken.

Inne i stugan träffar jag Olas grannar, två praktgöingar, som krossat Atlanten två gånger var på den tiden de driftigaste sökte sig ut från ett gammalt samhälles fattigdom, tvång och för-

tryck. Gubbarna ha nu haft sitt lilla möte vid kopp och glas under stilla gemyt. Det är ju helg även i morgon. Vi är snart igång på nytt med deras gemensamma och enskilda minnen från ett långt liv.

— Du Ola, har Du inte vatt på sjön en gång i tiden?

— Jo vesst har ja' dä. Ja seglade pau den tien dau Leningrad hette Sankt Petersborrg. Vi va skauningar öllihoba pau bauten o ja' minns sär- skilt oin gång, dau vi lau just i Petersborrg. Horr dä nu bar se te' sau hade vi haft liasom lide rolet o etteraud raukade vi knicka nöna rudor i oit par troj fönster ve oin gada. Polisen kom o haffade voss holla bonten o snat va' vi saunkade i rätts- lokalen för udredning. Da sto tjockt mä bylinga o knudpiskor hade haur evelia faen. Sludklämnen ble öd vi feck välja mellan sau o sau många rub- ler i böder, eller sau o sau många dar i buren, eller pryl. Etter som ja' va älst i laget, sau sae ja' te mina kompisar: "Da forstaur ni ju pauga, öd seda här i bysan en fjortan dar, dä kan vi ju inte, för vi ska ju segla i mören tilia, o nönnu rubel ha vi ju inte, för dom ha vi ju söbed opp, sau ja' soijer min sj—l ingen annan rau än öd vi fau nock ta pryl"... Da kom vi hollans överens om mä, o ja' sae te ryssana, som sanningen va, öd vi feck nock haula te goe mä nönnu rapp. Sau ställde dom opp voss i oin läng ra, o ettersom ja' va liasom älst, sau tainkte ja': "Ja' ställor me sist i raen för han blier nock trött i amen pau sluted, den som ska sköda om piskanet." Vi va ju nönnu stycken som skolle ha sakramentet.

Ja, sau feck vi dau ta noiyr bysona o laigga opp rompan pau oin bock oin i taged. Han som skötte knudpiskan va oin faen te o konna konsten. Han ble varre o varre för haur gång o paugana grina rätt sau illa, o ja' började sau smått o ångra öd ja inte istället ställt me forrat. Ja sau feck ja' dau min tur o feck laigga me framstyba mä rompan pau bocken. Sau lau ja' där o gronna o tainkte: "Tvi för hondan, da' blier nock inte sau gött för Ola dä här!" Men ingenting hände. Där lau ja' o väntade pau mitt första rapp o konne te slud inte lauta bli o glo bagöd, o va faur ja' si! Jo, rätts- betjanten gaur min levanes sj—l ud o slaur opp dörrana te stora rättssalen, o in träder ölla rät- tens ledamöter i Petersborrg. Men dau tainkte ja':

IDROTT

Regementet har under en följd av år varit bäst i distriktet i fråga om antalet erövrade idrottsmärken, dvs Riksidrottsförbundets manliga idrottsmärke, och i föl fattades det endast ett tjugotal i summan 400. Skall siffran 400 kunna överträffas i år? Omöjligt är det väl inte, även om den dagliga tjänsten inte rymmer tid för denna verksamhet i någon större utsträckning eller att märkestagaren kan räkna med någon extra uppmuntran i tjänsten för sitt märkestagande. Riksidrottsförbundets avsikt med märket är ju den, att idrottsmannen genom provens avläggande årligen skall få en kontroll på sin fysiska spänst utan tanke på resultatmässigt sett förmånliga prestationer. De, som inte ha klart för sig provens omfattning, kunna bara vända sig till respektive komp idrottsuff och parollen blir, kort sagt, idrottsmärket på varje trängares uniform. Kom alltså med på idrottsplatsen. Gör vad Du kan, och Du skall se, att Du lyckas så småningom.

För flertalet av läsarna är det väl bekant, att Svenaka friidrottsförbundet under året redan avverkat sina propagandatävlingar i fri idrott. Det började med ungdomsveckan, där T 4 var det enda militära förband som kom upp i goda 44 000 poäng. I förra veckan gick seniornas "vecka", och i den har ju årsklassen deltagit och resultaten äro ännu inte klara. I föl var vårt regemente också där bäst i Skåne, och man kan nog hoppas på en god placering även i år. Resultaten av årets tävling kommer att i slutet av månaden kungöras å regementsorder.

IDROTTSFÖRENINGEN.

Rekordtabell.

Rekordinnehavare	Gren	År	Res.
Kapten Lindencrona	100 meter	1939	11,2
Vpl Mårtensson	200 "	1937	24,6
Korp Selin	400 "	1945	53,3
Furir Angtoft	800 "	1943	2,02,0
Furir Angtoft	1500 "	1943	4,01,6
Furir Stridsberg	3000 "	1943	8,54,0
Vpl Wiklander	5000 "	1943	16,44,8

"Da här blier inte grannt för göingen." Men om i vell tro at ellor inte sau hände ingenting ändau, o där lau ja' o konne ju inte lauta bli o ble nyfigen igen. Ja' titta bagöd över axeln, o va faur ja' si? Jo ölla rättens ledamöter i Petersborrg ligger djäkler anagga bagom min syndiga lekamen mä pannorna mod gålet, o ja' konne inte redet pau öjnblicket förstau hafför dom gjore pau da vised. Men naur ja' tainkt oin sekond, sau begreb ja' spektaget. Dom va ju för honda gobbar katoliger, o ja' hade oin gång i min gröna ongdona taturert oin madonna i rompan. Den lau dom öllihoba o

Rekordinnehavare	Gren	År	Res.
Furir von Wachenfelt	Diskus	1949	34,71
Furir von Wachenfelt	Kula	1950	14,19
Vpl Lundkvist	Spjut	1936	54,43
Vpl Wadmark	Höjd	1939	181
Vpl Melin	Längd	1949	7,07
Vpl Dahl	Stav	1938	3,31
Vpl Lind	Tresteg	1945	13,27

Verksamheten inom förbandets idrottsförening omfattar i huvudsak fri idrott och handboll och vad som närmast är aktuellt är just den fria idrotten. Under de senaste åren har tävlingsidrotten så gott som legat nere, men i år har föreningen gått med i de serier i fri idrott som anordnas av Göinge idrottskrets, och för närvarande är det god fart på arbetet. Regementets idrottsplats har under våren omlagts, varför den inte under sommaren kan användas i full utsträckning, men förhoppningen är den, att barnorna skall bli fullgoda och därmed ge möjlighet för idrottsmännen att prestera goda resultat. Under sommaren kommer träning att ske ett par gånger i veckan, och alla intresserade äro välkomna, för att om möjligt avliva några av de resultat, som finnas i ovanstående rekordtabell. Träningen ledes av sergeant Nils Gussing, som under 2 år varit verksam vid arméns gymnastik- och idrottsskola. Hans arbete under värmånaderna har redan visat goda resultat, och hans förhoppning är den att få fram en representativ trupp till Göingemästerskapen i slutet av jull. I detta sammanhang kan det påpekas, att vpl personal äger rätt att i idrott representera både sin civila förening och förbandets, och alla upplysningar om de problemen lämnas i samband med träningen på idrottsplatsen. Alla intresserade hållas alltså välkomna till idrottsplatsen och föreningens verksamhet och som medlemmar i idrottsföreningen. Avgiften för medlemskap är blygsam, 2 kronor för personal tjänstgörande i Hässelholm, 1 krona för övriga. Vad får man då för medlemsavgiften? Man får helt enkelt vara med och leka och tävla, representera föreningen vid olika tävlingar och man har möjlighet att erövrå den stipulationsmedalj, som finnes särskilt medaljreglemente för. För att erhålla denna medalj måste man uppfylla stipulerade resultat, och de olika värnerna äro silver och brons. Idrottsman kan erövrå

tillbad, o soin geck dom fram te min rompestuss oin och oin i taget o kösst madonna.

— Men Ola, nu ljuger du då riktigt. Vi ha ju badat ihop, och jag har då aldrig förmärkt, att du har någon madonnabild i akterkapellet.

Med detta trodde vi väl, att vi beslagit Ola med en stor lögn men ingalunda.

— Pauga, pauga! Ved ni inte om hur dom kösses i Rysslan?... Etter oin trol, fira styeken sauna där ryska kyssa, sau va' min sj—i madonna roint oppeleckader o väck...

medalj i varje gren, men är det omöjligt att i samma gren erövrå både silver och brons. Av denna orsak kommer inte erövrade medaljer att överlämnas förrän säsongen är över och särskilda medaljtävlingar komma också genom friidrottssektionens försorg att anordnas. Tablå över resultatgränserna i de olika grenarna finns att tillgå å anslagstavla i anslutning till idrottspaviljongen.

Klubbmatcher

T 4 — BJÄRNUM

För första gång är T 4 idrottsförening med i Göinge idrottskrets serier i fri idrott, och förutom regementets förening deltaga i denna grupp Vittsjö och Bjärnum. Seriens organisation är sådan, att lagen mötas 2 gånger, en gång på våren och en gång på hösten, och våromgångens matcher ha redan avverkats. T 4 inledde mot Bjärnum på hemmaplan och lyckades efter en ganska jämn match segra med 47 poäng mot 38 efter hårda strider i ett flertal grenar. Bjärnum tog dubbelseger i höjd och T 4 i 400 och 1500 meter. Segermarginalen 9 poäng är bra att ha till höstens returmatch i Bjärnum, då det är nya grenar på programmet, bl a stavhopp.

Resultat:

100 meter: 1. Wahlberg, T 4 11,8. 2. Engkvist, Bjärnum 12,2. 3. Kellerman, T 4 12,2. 4. Pettersson, Bj 12,3.
400 meter: 1. Jönsson, T 4 55,8. 2. Eriksson, T 4 56,9. 3. Lundkvist, Bj 59,7. 4. Johansson, Bj 60,0.
1500 meter: 1. Franck, T 4 4,22,0. 2. Karlsson, T 4 4,34,8. 3. Olofsson, Bj 5,05,9. 4. Wahlberg, Bj 5,06,8.
Kula: 1. Dahl, Bj 10,60. 2. Boo, T 4 10,51. 3. Ekberg, T 4 10,29. 4. Wählin, Bj 10,16.
Diskus: 1. Wählin, Bj 34,29. 2. Ekberg, T 4 32,38. 3. Dahl, Bj 30,47. 4. Rydenvik, T 4 28,74.
Höjd: 1. K. Pettersson, Bj 160. 2. Karl Pettersson, Bj 155. 3. Arndt, T 4 150. 4. Brundin, T 4 150.
Tresteg: 1. Larsson, T 4 11,61. 2. K. Pettersson, Bj 11,42. 3. Wahlberg, T 4 10,89. 4. Caesar, Bj 10,74.
Stafett 1000 meter: 1. T 4 2,11,8. 2. Bjärnum 2,21,1.
Poäng: T 4 47. Bjärnum 38.

T 4 — VITTSJÖ

T 4 hade hemmaplan även i andra seriematchen, där föreningen gästades av Vittsjö GIF. Från matchen mot Bjärnum hade T 4 förstärkt sitt lag på ett par punkter och segermarginalen för trängarna blev så pass stor som 25 poäng, ty resultatet blev 50—30 i hemmalagets favör. Trots den kraftiga vinsten blev det många goda grenar med hårda och bra strider. På 100 meter går Wahlberg, T 4 från klarhet till klarhet, och han bör vara mogen att avliva Lindencronas klubbrekord. Sprinterpartnern Kellerman har också stora utvecklingsmöjligheter, och det skall bli roligt att se honom på den dubbla distansen framåt höstkanten. 1500-metersloppet blev utan tvekan matchens höjdpunkt, och Vittsjös parhästar Evert Andersson och Gösta

Bengtsson sprang taktiskt flott mot Franck, T 4, som trots dygnslång övning bakom sig sprang in på goda 4,15,6, slagen av Andersson med ett par meter. 400 meter såg Jönsson, T 4 som klar segrare på god tid, och tresteg blev också en spännande gren, där segrare fick upp sitt segerhopp i sista omgången.

Resultat:

100 meter: 1. Wahlberg, T 4 11,6. 2. Kellerman, T 4 11,9. 3. Nilsson, V 12,4. 4. Eklöv, V 12,9.
400 meter: 1. Jönsson, T 4 54,8. 2. Eriksson, T 4 56,2. 3. Lundkvist, V 59,0. 4. Nilsson, V 62,1.
1500 meter: 1. Andersson, V 4,14,6. 2. Franck, T 4 4,15,6. 3. Bengtsson, V 4,19,4. 4. Karlsson, T 4 4,49,2.
Kula: 1. Swahn, T 4 11,12. 2. Boo, T 4 10,50. 3. Mårtensson, V 9,54. 4. Mattsson, V 9,53.
Diskus: 1. Ekberg, T 4 33,40. 2. Mattsson, V 29,17. 3. Mårtensson, V 27,48. 4. Rydenvik, T 4 24,82.
Höjd: 1. Fristedt, T 4 155. 2. Brundin, T 4 155. 3. Mattsson, V 145. 4. Nilsson, V 135.
Tresteg: 1. Larsson, T 4 12,69. 2. Hydén, T 4 12,57. 3. Mattsson, V 12,36. 4. Bergkvist, V 10,70.
Stafett 1000 meter: 1. T 4 2,14,0. 2. Vittsjö 2,20,1.
Poäng: T 4 55. Vittsjö 30.

Underbefällets Mefälttävlan T 4—P 2

Den 24 maj samlades en tävlingalysten skara av underbefäl från T 4 och P 2 på sina smattrande motorcyklar vid T 4 kasernvakt, beredda att kämpa till det yttersta för respektive regementet.

Det gällde den årligen återkommande mefälttävlingen om det 1948 uppsatta vandringspriset. Tjugo ekipage om vardera förare och bakryttare voro anmälda till deltagande och spänningen var stor, åt vilket håll banan var lagd. Söderåsen tipades allmänt, ty någon hade sett att tävlingaledaren kapten Ramstedt, då han en gång öppnat sitt kartfodral, haft karta med inritad bana å Söderåsen synlig. Och ryktet flög... En hade redan träffat på en kontrollskärm under sin träningstur kvällen innan... Men hej, vad dom bedrog sig. Kartan var från 1945 års bilorientering och skärmen tillhörde en FBU orienteringsbana!

Startplatsen blev Bjärnum.

Ja, så gick starten. Kör till tidskontroll... etc. Snart var päribandet iväg med 5 minuters mellanrum och efter någon timme rapporterades bl. a., att fu Abrahamsson låg prickfri vid tidskontroll ett, att ett ekipage begärde hämtning med bil (Ack, ja!), att en lanbrukare fått sin grind förvandlad till spinkved och att banan var svårorienterad men med härliga motorcykelstigar. Inga personskador noterades. Efter en åttamilatur över

IDROTT

Regementet har under en följd av år varit bäst i distriktet i fråga om antalet erövrade idrottsmärken, dvs Riksidrottsförbundets manliga idrottsmärke, och i föl fattades det endast ett tjugotal i summan 400. Skall siffran 400 kunna överträffas i år? Omöjligt är det väl inte, även om den dagliga tjänsten inte rymmer tid för denna verksamhet i någon större utsträckning eller att märkestagaren kan räkna med någon extra uppmuntran i tjänsten för sitt märkestagande. Riksidrottsförbundets avsikt med märket är ju den, att idrottsmannen genom provens avläggande årligen skall få en kontroll på sin fysiska spänst utan tanke på resultatmässigt sett förmånliga prestationer. De, som inte ha klart för sig provens omfattning, kunna bara vända sig till respektive komp idrottsuff och parollen blir, kort sagt, idrottsmärket på varje trängares uniform. Kom alltså med på idrottsplatsen. Gör vad Du kan, och Du skall se, att Du lyckas så småningom.

För flertalet av läsarna är det väl bekant, att Svenaka friidrottsförbundet under året redan avverkat sina propagandatävlingar i fri idrott. Det började med ungdomsveckan, där T 4 var det enda militära förband som kom upp i goda 44 000 poäng. I förra veckan gick seniörernas "vecka", och i den här ju årsklassen deltagit och resultaten äro ännu inte klara. I föl var vårt regemente också där bäst i Skåne, och man kan nog hoppas på en god placering även i år. Resultaten av årets tävling kommer att i slutet av månaden kungöras å regementsorder.

IDROTTSFÖRENINGEN.

Rekordtabell.

Rekordinnehavare	Gren	År	Res.
Kapten Lindencrona	100 meter	1939	11,2
Vpl Mårtensson	200 "	1937	24,6
Korp Selin	400 "	1945	53,3
Furir Angtoft	800 "	1943	2,02,0
Furir Angtoft	1500 "	1943	4,01,6
Furir Stridsberg	3000 "	1943	8,54,0
Vpl Wiklander	5000 "	1943	16,44,8

"Da här blier inte grannt för göingen." Men om i vell tro at ellor inte sau hände ingenting ändau, o där lau ja' o konne ju inte lauta bli o ble nyfigen igen. Ja' titta bagöd över axeln, o va faur ja' si? Jo ölla rättens ledamöter i Petersborrg ligger djäkler anagga bagom min syndiga lekamen mä pannorna mod gålet, o ja' konne inte redet pau öjnblicket förstau hafför dom gjore pau da vised. Men naur ja' tainkt oin sekond, sau begreb ja' spektaklet. Dom va ju för honda gobbar katoliger, o ja' hade oin gång i min gröna ongdona taturert oin madonna i rompan. Den lau dom öllihoba o

Rekordinnehavare	Gren	År	Res.
Furir von Wachenfelt	Diskus	1949	34,71
Furir von Wachenfelt	Kula	1950	14,19
Vpl Lundkvist	Spjut	1936	54,43
Vpl Wadmark	Höjd	1939	181
Vpl Melin	Längd	1949	7,07
Vpl Dahl	Stav	1938	3,31
Vpl Lind	Tresteg	1945	13,27

Verksamheten inom förbandets idrottsförening omfattar i huvudsak fri idrott och handboll och vad som närmast är aktuellt är just den fria idrotten. Under de senaste åren har tävlingsidrotten så gott som legat nere, men i år har föreningen gått med i de serier i fri idrott som anordnas av Göinge idrottskrets, och för närvarande är det god fart på arbetet. Regementets idrottsplats har under våren omlagts, varför den inte under sommaren kan användas i full utsträckning, men förhoppningen är den, att barnorna skall bli fullgoda och därmed ge möjlighet för idrottsmännen att prestera goda resultat. Under sommaren kommer träning att ske ett par gånger i veckan, och alla intresserade äro välkomna, för att om möjligt avliva några av de resultat, som finnas i ovanstående rekordtabell. Träningen ledes av sergeant Nils Gussing, som under 2 år varit verksam vid arméns gymnastik- och idrottskola. Hans arbete under värmånaderna har redan visat goda resultat, och hans förhoppning är den att få fram en representativ trupp till Göingemästerskapen i slutet av jull. I detta sammanhang kan det påpekas, att vpl personal äger rätt att i idrott representera både sin civila förening och förbandets, och alla upplysningar om de problemen lämnas i samband med träningen på idrottsplatsen. Alla intresserade hållas alltså välkomna till idrottsplatsen och föreningens verksamhet och som medlemmar i idrottsföreningen. Avgiften för medlemskap är blygsam, 2 kronor för personal tjänstgörande i Hässelholm, 1 krona för övriga. Vad får man då för medlemsavgiften? Man får helt enkelt vara med och leka och tävla, representera föreningen vid olika tävlingar och man har möjlighet att erövrå den stipulationsmedalj, som finnes särskilt medaljreglemente för. För att erhålla denna medalj måste man uppfylla stipulerade resultat, och de olika värderna äro silver och brons. Idrottsman kan erövrå

tillbad, o soin geck dom fram te min rompestuss oin och oin i taget o kösst madonna.

— Men Ola, nu ljuger du då riktigt. Vi ha ju badat ihop, och jag har då aldrig förmärkt, att du har någon madonnabild i akterkapellet.

Med detta trodde vi väl, att vi beslagit Ola med en stor lögn men ingalunda.

— Pauga, pauga! Ved ni inte om hur dom kösses i Rysslan?... Etter oin trol, fira styeken sauna där ryska kyssa, sau va' min sj—i madonna roint oppeleckader o väck...

medalj i varje gren, men är det omöjligt att i samma gren erövrå både silver och brons. Av denna orsak kommer inte erövrade medaljer att överlämnas förrän säsongen är över och särskilda medaljtävlingar komma också genom friidrottssektionens försorg att anordnas. Tablå över resultatgränserna i de olika grenarna finns att tillgå å anslagstavla i anslutning till idrottspaviljongen.

Klubbmatcher

T 4 — BJÄRNUM

För första gång är T 4 idrottsförening med i Göinge idrottskrets serier i fri idrott, och förutom regementets förening deltaga i denna grupp Vittsjö och Bjärnum. Seriens organisation är sådan, att lagen mötas 2 gånger, en gång på våren och en gång på hösten, och våromgångens matcher ha redan avverkats. T 4 inledde mot Bjärnum på hemmaplan och lyckades efter en ganska jämn match segra med 47 poäng mot 38 efter hårda strider i ett flertal grenar. Bjärnum tog dubbelseger i höjd och T 4 i 400 och 1500 meter. Segermarginalen 9 poäng är bra att ha till höstens returmatch i Bjärnum, då det är nya grenar på programmet, bl a stavhopp.

Resultat:

100 meter: 1. Wahlberg, T 4 11,8. 2. Engkvist, Bjärnum 12,2. 3. Kellerman, T 4 12,2. 4. Pettersson, Bj 12,3.
 400 meter: 1. Jönsson, T 4 55,8. 2. Eriksson, T 4 56,9. 3. Lundkvist, Bj 59,7. 4. Johansson, Bj 60,0.
 1500 meter: 1. Franck, T 4 4,22,0. 2. Karlsson, T 4 4,34,8. 3. Olofsson, Bj 5,05,9. 4. Wahlberg, Bj 5,06,8.
 Kula: 1. Dahl, Bj 10,60. 2. Boo, T 4 10,51. 3. Ekberg, T 4 10,29. 4. Wählin, Bj 10,16.
 Diskus: 1. Wählin, Bj 34,29. 2. Ekberg, T 4 32,38. 3. Dahl, Bj 30,47. 4. Rydenvik, T 4 28,74.
 Höjd: 1. K. Pettersson, Bj 160. 2. Karl Pettersson, Bj 155. 3. Arndt, T 4 150. 4. Brundin, T 4 150.
 Tresteg: 1. Larsson, T 4 11,61. 2. K. Pettersson, Bj 11,42. 3. Wahlberg, T 4 10,89. 4. Caesar, Bj 10,74.
 Stafett 1000 meter: 1. T 4 2,11,8. 2. Bjärnum 2,21,1.
 Poäng: T 4 47. Bjärnum 38.

T 4 — VITTSJÖ

T 4 hade hemmaplan även i andra seriematchen, där föreningen gästades av Vittsjö GIF. Från matchen mot Bjärnum hade T 4 förstärkt sitt lag på ett par punkter och segermarginalen för trängarna blev så pass stor som 25 poäng, ty resultatet blev 50-30 i hemmalagets favör. Trots den kraftiga vinsten blev det många goda grenar med hårda och bra strider. På 100 meter går Wahlberg, T 4 från klarhet till klarhet, och han bör vara mogen att avliva Lindencronas klubbrekord. Sprinterpartnern Kellerman har också stora utvecklingsmöjligheter, och det skall bli roligt att se honom på den dubbla distansen framåt höstkanten. 1500-metersloppet blev utan tvekan matchens höjdpunkt, och Vittsjös parhästar Evert Andersson och Gösta

Bengtsson sprang taktiskt flott mot Franck, T 4, som trots dygnslång övning bakom sig sprang in på goda 4,15,6, slagen av Andersson med ett par meter. 400 meter såg Jönsson, T 4 som klar segrare på god tid, och tresteg blev också en spännande gren, där segrare fick upp sitt segerhopp i sista omgången.

Resultat:

100 meter: 1. Wahlberg, T 4 11,6. 2. Kellerman, T 4 11,9. 3. Nilsson, V 12,4. 4. Eklöv, V 12,9.
 400 meter: 1. Jönsson, T 4 54,8. 2. Eriksson, T 4 56,2. 3. Lundkvist, V 59,0. 4. Nilsson, V 62,1.
 1500 meter: 1. Andersson, V 4,14,6. 2. Franck, T 4 4,15,6. 3. Bengtsson, V 4,19,4. 4. Karlsson, T 4 4,49,2.
 Kula: 1. Swahn, T 4 11,12. 2. Boo, T 4 10,50. 3. Mårtensson, V 9,54. 4. Mattsson, V 9,53.
 Diskus: 1. Ekberg, T 4 33,40. 2. Mattsson, V 29,17. 3. Mårtensson, V 27,48. 4. Rydenvik, T 4 24,82.
 Höjd: 1. Fristedt, T 4 155. 2. Brundin, T 4 155. 3. Mattsson, V 145. 4. Nilsson, V 135.
 Tresteg: 1. Larsson, T 4 12,69. 2. Hydén, T 4 12,57. 3. Mattsson, V 12,36. 4. Bergkvist, V 10,70.
 Stafett 1000 meter: 1. T 4 2,14,0. 2. Vittsjö 2,20,1.
 Poäng: T 4 55. Vittsjö 30.

Underbefällets Mefälttävlan T 4—P 2

Den 24 maj samlades en tävlingalysten skara av underbefäl från T 4 och P 2 på sina smattrande motorcyklar vid T 4 kasernvakt, beredda att kämpa till det yttersta för respektive regementet.

Det gällde den årligen återkommande mefälttävlingen om det 1948 uppsatta vandringspriset. Tjugo ekipage om vardera förare och bakryttare voro anmälda till deltagande och spänningen var stor, åt vilket håll banan var lagd. Söderåsen tipades allmänt, ty någon hade sett att tävlingaledaren kapten Ramstedt, då han en gång öppnat sitt kartfodral, haft karta med inritad bana å Söderåsen synlig. Och ryktet flög... En hade redan träffat på en kontrollskärm under sin träningstur kvällen innan... Men hej, vad dom bedrog sig. Kartan var från 1945 års bilorientering och skärmen tillhörde en FBU orienteringsbana!

Startplatsen blev Bjärnum.

Ja, så gick starten. Kör till tidskontroll... etc. Snart var päribandet iväg med 5 minuters mellanrum och efter någon timme rapporterades bl. a., att fu Abrahamsson låg prickfri vid tidskontroll ett, att ett ekipage begärde hämtning med bil (Ack, ja!), att en lanbrukare fått sin grind förvandlad till spinkved och att banan var svårorienterad men med härliga motorcykelstigar. Inga personskador noterades. Efter en åttamilatur över

Engelsk värnplikutbildning.

Forta. fr. sid. 5.

kade bussar och ett otal bilar bakom sig, alla ilsket tutande. Det blev bakläxa. Den här gången började det i alla fall bra. Backen klarades, likaså ett par besvärliga gatukorsningar och en parkering mellan två bilar. Så kom det sista provet, vändning på en gata i stadens utkant. Om det var i glädjen att den besvärliga halvtimmen var lyckligt genomliden eller om det var den utländske officerens inverkan, det vet jag inte, men vid backningen tog bilen ett glädjeskutt bakåt och hamnade i en Morris av 1929 års modell — 75 % av de engelska privatbilarna ser ut att vara mer än 15 år gamla — som på något underligt sätt ställt sig i vägen. Skadorna på personbilen blev betydande och bilföraren blev kvarsittare ännu en gång. Instruktören beklagade att jag följt med just denna elev och försäkrade att de allra flesta klarade sig vid första

Vittsjö—Verum—Hästveda—Bjärnum passerade de tävlande startplatsen för tankning och ny körorder.

Nu gällde det svarare terräng. Banan var blott tre mil men gick genom kärr, skogsmark och småstigar fram till Hårsjön, norr Röke, där tidskontroll var placerad. Nu blev det avsittning och föraren och bakryttaren skildes åt, den förre för kartläsning från stationspunkt, den senare för fältskjutning med kpist.

Roligt var det att se bakryttarnas miner när de på skjutplatsen som mål funno — icke de vanliga pappfigurerna — utan rena enkla blomkrukor och tegelrör uppsatta på stänger i långa rader.

Tjuugo skott — varsagod och skjut ned målen. Pang, första krukan flög i småbitar. Pang, andra likaså. Pang, pang. Tredje målet klarat, och nu även fjärde. Men den bortersta krukan håller. Skytten är nervös. Bom på bom. Två skott kvar och äntligen kan T 4 favoriterna fortsätta, dock med nesiiga 16 bom i protokollet.

Men skam den som ger sig. Kartläsningen var ej lätt den heller och fler kan bomma.

I glänsande stil klarar T 4-ekipaget Abrahamson—Thuresson hem den individuella slutsegern avsevärt före nästa två ekipage från P 2.

Lagsegern kunde dock P 2 ståta med, några få poäng före T 4.

Resultaten blevo:

1. Ofu Abrahamsson, T 4; 2. Fu Persson, P 2; 3. Fu Karlsson, P 2; 4. Fu Ridell, T 4; 5. Fu Fägerström, P 2.

försöket. Jag vågade i alla fall inte störa fler provtagare.

Aterstående tid för körutbildning, omkring 40 timmar, disponeras för solokörning å fyra fastställda vägslingor om omkring 20 mil. Här ingår nattkörning och någon körning i förband då eleverna få lära sig att hålla avstånd, tecken m. m.

Till bilutbildningen hör också materielkunskap och materielvård. Denna bedrivs mycket effektivt och med många hjälpmedel, bl a den s k syn-crophenen, en ljusbildstavla över motorn synkroniserad med en gramfon. Utbildningsmetoderna verkar praktiska. Eleverna får så mycket som möjligt handgripligen lära in de olika detaljerna.

Halva tiden av 8-veckorskursen är anslagen till specialutbildning i biltjänst. Den andra hälften avser allmän soldatutbildning. Det är en fortsättning av övningarna vid mottagningsbataljonen, Exercis och fysisk körning i allt hårdare tempo står på programmet minst 1 timme om dagen. Vapenutbildningen genomföres och avslutas med skjutning på korthållsbana. Man får lära sig geväret och kulsprutepistolerna. Kartläsning är ett annat viktigt ämne. Däremot ingår endast ett fåtal timmars terrängtjänst. Tiden är otillräcklig. Jag blev därför ganska besviken när jag efter flera veckors försök vid olika utbildningsförband äntligen lyckades leta upp en avdelning som hade terrängtjänst och fann dem under befäl av en ointresserad sergeant mycket valhant försöka lära sig ingående i skyddsställning. Övningsplatsen var en gräsplan 50×100 m bakom ett av garagen, enligt uppgift bataljonens enda område för denna utbildning. Det var inte precis vad man räknat med i en armé med krigserfarenhet.

Medborgarundervisningen upptar 12 timmars kurs i den engelska historien och statens nuvarande uppbyggnad. Englands storhet och betydelse i världen från äldsta tider tills nu är grundtemat i undervisningen. Erfarenheten visade, sade mig en lärare, att fosterlandsmedvetandet inverkar mycket förmånligt på soldaternas moral under andra världskriget.

Gästjänst, hälsovård och inre tjänst, den senare dock huvudsakligen bedriven på fritid, fullständiga slutligen denna tvåmånaders utbildning vid V. bataljonen. Efter en övergångsperiod av ett par veckor tilldelas sedan soldaterna fältförband såsom bilkompanier och sjuktransportkompanier eller staber av olika slag som stabsbilförare. Som framgår av redogörelsen är det inte på långa vägar en fullt utbildad fältsoldat som släpps ut. Långt därifrån. Utbildningen måste fortsättas in-

om fältförbandet. Det är gott om tid. 21 månader återstår av fredstjänstgöringen. Denna del av tjänsten hade jag dock tyvärr inte tillfälle att följa.

Den engelske soldaten.

Hurudana är de engelska soldaterna? Det är egentligen inte rättvist mot dem att avge ett allmänt omdöme efter en konfrontation med dem då de ännu är på rekrytstadiet. "Besök ett fältförband där soldaterna just ska rycka ut", sade en officer, "där har vi elitsoldater". Vad jag emellertid kunde se var, att det överallt tycktes finnas en vilja att lära som är anmärkningsvärd, om man betänker det engelska folkets tidigare motvilja mot värnpliktstjänstgöring i fred.

De engelska soldaterna verkar väldisciplinerade. Man tror på dem som fältsoldater. Det kommer fram på många sätt. Det man först noterar är den i allmänhet goda hållningen både i och utom tjänsten och den föredömliga putsen på alla persedlar. De engelska officerarna påpekar vid flera tillfällen inre tjänstens stora betydelse för att skapa fältsoldater. Man har erfarenheter från två världskrig detta sekel. "They die with their boots clean" ("De dö med putsade skor") är titeln på en krigsroman, som avhandlar en gardesplutons öden. Den titeln är inte avsedd som ironi.

Det är utöver inre tjänsten med dess hårda vägar en annan detalj, som engelsmännen anser särskilt betydelsefull för att skapa fältsoldater, nämligen exercisen. Jag frågade en officer, om inte soldaterna med ovilja såg på denna hårda och invecklade exercis. "Nej", påstod han, "den passar det engelska kynnet och den ger vilja, precision, förmåga att lyda och mycket annat."

De engelska soldaterna förefaller att vara av samma standard som sina svenska kolleger vad beträffar fysisk spänst. Där finns många idrottsmän men flertalet har inte större erfarenhet av idrott än den de fått på fotbollsåktaren. Intresset är emellertid stort och därför får idrottsinstruktörerna många nya adepten på idrottsplanen under kvällarna. Man ordnar mycket tävlingar. Särskilt i en sådan garnisonsort som Aldershot finns det utomordentliga tillfällen till tävlingar inom alla områden mellan de olika truppslagen. Jag hade där tillfälle att se armémästerskapet i fotboll mellan ett infanteriförband och RAOC — ammunitionstrupperna. Det senare laget vann med 1—0.

Mitt sammanfattande intryck av min studieresa i England är att man inom den engelska armén arbetar målmedvetet för att skapa ett starkt försvaret i nuvarande orostider. Denna målmedvetenhet

Mias sjöresa.

Forta. fr. sid. 6.

inte så tjock hellre hade så när undsluppit mig men som väl var höll jag inne med det sista. Efter livliga framställningar av vilken nära nog övernaturlig häst som önskade göra hans fartyg den äran gav kaptenen med sig, men något ansvar om vi gick och drullade i spa't ville han ej åtaga sig.

Och så kom det sig att mellan täta åskådardel gick jag före och efter trippade Mia, utan tecken till nervositet, över landgången. Det var ett nummer som slog an, folk trängdes där ombord bland alla reseffekter för att få se och veta allt möjligt om detta förunderliga djur och vi bredde på efter förmåga.

Jag minns särskilt en dam som visade ett påfallande intresse för vår skyddsling, hon var från Öst-Tyskland tror jag det var och var kommen hit som flyktning. Hon förstod och visste en hel del om hästar så samtalsämne fattades inte, men lite sämre var det med språket. Men undertecknad som för många år sedan hade B— i tyska blandade upp Henrie Wranér-skånskan med uttryck som: Ein schickes Pferd! Das schönes mädchen! Och det kan hända jag blinkade lite med ögonen också, så vi förstod varandra ganska bra.

Under kriget hade hon tjänstgjort vid östfronten i något jämställt med vårt Blå Stjärnan och enligt hennes utsago berodde polska kavalleriets snabba nedkämpande inte enbart på Hitlers pansar. Po-lackerna hade för tunga hästar uppfödda till stor del på slättlandskap utan de betesmarker och den terräng som skapar fasthet i benbyggnaden och seghet i muskulaturen, sjukdomsprocenten var hög inom förbanden. Jag vet nu inte om så var förhållandet men otroligt låter det inte. Omkring midnatt lade båten ut, vädret var vackert, sjön lugn, endast långa svaga dyningar, så någon rullning blev det inte. Mia stod lugn och stillsam som alltid under resor. Furiren och jag redde oss ett läger vid hennes sida och sov gott, ty sämre resällskap kan man få.

präglar all personal, befäl såväl som meniga, fast anställda som värnpliktiga.

Har den engelska armén ur rent militär synpunkt något att lära oss i Sverige? Ja, kanske vissa detaljer precis som vi kan lära dem andra detaljer. Men i stort torde våra svenska utbildningsmetoder och taktiska förfaranden mycket väl mäta sig med motsvarande engelska förhållanden, ja, i flera fall överglänsa dem.

På morgonen var vi så framme i Viaby och då båten lagt till var det bara för Mia att promenera tillbaka över plankorna samt bli uppstallad på ett av regementena där hon fick en skön box. Vid veterinärbesiktningen fick hon ej tillåtelse att starta i tävlingen, febern hade ej släppt och hostan var kommen. Officerarna deltog med den äran på våra övriga hästar så utan placering behövde ej hemresan ske. Det förekom förresten ytterst sällan att inte stall T 4 fick placeringar i de tävlingar det ställde upp i.

Det ländar regementets ryttare till heder att ur ett så relativt litet hästbestånd som fanns på en trängkår ändå få fram en sådan genomsnittstandard som verkligen fanns, en sak som man ofta fick belägg för vid tävlingsresor. Hästkännare och förståsigpåare gjorde ju sina ronder genom uppställningsplatser och då hörde man ofta uttryck som: Här ha vi trängarna de är allt en faktor att räkna med.

Om hemresan för övrigt är ej så mycket att orda utan att det regnade hela vägen från Stockholm och ner och eftersom taket på vagnen var söndrigt, piskade regnet in då tåget gjorde fart. Detta gav oss en förklaring på Mias irakade sjukdom, på resan upp hade naturligtvis vinden spelat in genom springorna, fjärrgodstågen gör en 90 km. i tim., orsakat drag med ty åtföljande förkyllning.

Nu finns ej Mia mer, vid hästbeståndets avveckling bar hon sina 15 år med pondus och värdighet, lite stel i benen visserligen men samma oförbrännliga humör, samma vilja att tjäna fanns kvar. Det får tolkas som ett vackert drag från regementets sida, att hon ej behövde sändas bort till annan plats där hon kanske ej fått den uppskattning hon ärligt var värd. Sin sista resa företog hon i bil för att på ett smärtfritt sätt få sluta sin gagnarika levnad.

Den utländska dam som här blivit omnämnd har jag aldrig återsett. Det gör inget hellre henne har jag för länge sedan glömt. Mia glömmes jag dock aldrig.

Nytta och nöje...

Fort. från sid. 8.

restaureringen 1908—1910. Staden inrymmer också de flesta och äldsta korsvirkenhusen i landet, och man kanske heller inte bör glömma ett renässanshus vid St. Västergatan, i vilket Karl XII lär ha bott 1716. Då staden dessutom är en uppskattad badort, är den väl värd ett nytt besök.

Från Ystad följde vi kusten ända till Smygehuk, en sträcka på omkring 3 mil, varvid vi kunde njuta av havet och badlivet på avstånd. Vid Smygehuk rastade vi åter, och då vi fortsatte skulle man kunna säga att vi hade middagsmålet som marschmål. Vi skulle nämligen äta middag på Lv 4 i Malmö. Kursen dit lades över Anderslöv och Svedala och vi passerade också Skabersjö, känt för sina kungliga jakter samt för sina villskötta skogar och utomordentligt vackra trädgård. Vid Lv 4 skulle vi inträffa kl 1600, vilken tid också hölls, och att maten smakade bra efter sju timmars körning är väl nästan onödigt att tala om.

Vid femtiden var vi åter färdiga att fortsätta färden, nu med ungefär nordlig riktning. Till att börja med följde vi stora riksvägen genom Arlöv, Akarp och lärdomsstaden Lund, förbi den gamla ärevärdiga domkyrkan, genom Gårdstunga och Eslöv mot nästa etappmål, Spången. En halv mil nordväst om Eslöv passerades Trollenäs slott, ett av de vackraste i Skåne. Slottet är byggt under 1550-talet men ombyggt under slutet av 1700-talet. Det tillhör sedan 1685 lätten Trolle. Endast en halv mil norr därom ligger ännu ett gammalt slott, Trolleholm, som också har tillhört lätten Trolle och numera tillhör greve Trolle-Bonde. Av de skånska slott vi sett tidigare under färden påminner Trolleholm mest av alla om ett äkta gammalt slott med alla sina torn. Liksom Trollenäs byggdes det på 1500-talet men blev sedan bränt under kriget 1678 och återuppbyggdes år 1760.

Trolleholm var det sista skånska slottet i vår färdväg, men ännu fanns det mera att se på, innan vi var tillbaka i Hässleholm. Sälunda passerade vi Skärälid på Söderåsen, en av de mest natursköna platserna i Skåne, innan vi nådde etappmålet. I Spången måste givetvis gästgivaregården beses även om inte Kalle på Spången träffades. Om maten smakade lika bra som filmen gjorde gällande, kunde vi tyvärr inte konstatera denna gången.

Sista etappen till Hässleholm över Perstorp och Tyringe var snart avverkad och omkr kl 2000 körde den 25 bilar långa kolonnen in på T 4 igen. Färdledaren och skolchefen kapten Jämtfjäll och alla vi andra också hade all anledning att vara nöjda inte bara med allt vackert vi sett utan också med fordonen och förarna. Den 50 mil långa turen hade avverkats utan att minsta fel uppstått på bilarna och utan ens det minsta tillbud till missöde, vilket bevisar den goda kvaliteten inte bara på Mercedes Benz-bilarna utan också på bilförarna, plutonchefseleverna.

Sven Sjöstrem.

Var med i Snapphanens poängtävling!

Poängruta.

LÖSNING TILL JULKORSORDET

VAGRATT:

1. Särimer. 2. Oboe. 12. Moraa. 13. Öregrund. 15. Öl. 16. Art. 18. Py. 19. Di. 20. Kaka. 21. Ek. 23. Lea. 25. Da. 26. Ko. 27. Roulettekasinon. 30. VR. 31. Rg. 32. At. 33. Est. 35. De. 36. Sto. 38. Cup. 39. Uv. 40. Tet. 41. VR. 42. Anakoret. 48. Agera. 52. Slör. 53. Julleken.

LODRATT:

1. Sol. 2. Ar. 3. Ra. 4. Iaak. 5. Nöt. 6. Er. 7. Rep. 8. Or. 9. Bu. 10. Önd. 11. Edition. 12. Mörkerveck. 14. Gymnastikal. 17. Raketegevär. 22. Korva. 24. AT. 25. Da. 26. Kotte. 28. Kain. 29. Näst. 34. Tp. 37. Ottan. 43. NB. 44. Al. 45. Kö. 46. Ej. 47. Tu. 49. Ge. 50. Ek. 51. Re.

De tre först öppnade rätta lösningsarna hade insänt av:
1. Pris: 15 kr till Herr Allan Svensson, Bollrup.
2. pris: 10 kr till Herr Erik Björck, Snapphanegat. 10 B, Hässleholm.
3. pris: 5 kr till Fru Aina Liedholm, Kungsgatan 2 A, Hässleholm.

Dagens bästa:

Löjtnant H., som i anledning av "torrläggningen" av T 4 13/6 (stadens vattenledning hade återigen sprängts) meddelade till truppen: "I dag kan ingen diskning ske i matsalen, varför var och en skall medföra eget kokkärl och matbestick. Då jag förmodar att många kokkärl äro äro inmnorda med armod, bör Ni dock desafförinnan ha tvättat ur dem ordentligt!"

Annonsör i Snapphanen gynnas!

Poängord har ju varit den stora flugan landet över den sista tiden, så varför skulle Snapphanen i det avseendet vara sämre än andra tidskrifter. Här bredvid presenteras en form av poängtävling, som vi hoppas skall falla våra läsare i smaken.

Det gäller, att i kvadraten, som är uppdelad i tjugofem rutor, inplacera bokstäverna i ovanstående mening. Bokstäverna skall placeras så, att flesta möjliga antal ord bildas både vågrätt och lodrätt. För ord omfattande 5 bokstäver får man 10 poäng, för 4 bokstäver 7 poäng, för 3 bokstäver 4 poäng och för ord på 2 bokstäver 2 poäng. Högst möjliga poäng blir alltså 100, nämligen 50 vågrätt + 50 lodrätt.

Ord, som få användas, skall stå i grundform och kunna återfinnas i Svenska akademiens ordlista. Även namn, som stå i almanackan, godkännas. Andra egennamn eller geografiska namn godkännas således ej.

Lösningarna skola vara red. tillhanda senast den 23. juli. Skriv poängord på kuvertet. Tre priser utdelas på 15:—, 10:— och 5:— kr. Lycka till!

Bliv medlem i Kamratföreningen

Det kostar 3:— kronor

Postgirokonto nr 7 65 71

Kassör:

Fanjunkare P. Liedholm

T 4, Hässleholm

Utdrag ur regementsorder

Utnämningar och förordnanden.

I trängtruppernas reserv ha fr o m 1/1 1951 förordnats såsom kapten löjtnanten (res) *L. T. Nilsson* samt såsom löjtnanter fänrikarna (res) *Tenfält, Esamuels-son, Aronsson* och *Ljunghammer*.

Till överfurir vid regementet har fr o m 1/1 1951 förordnats furir 34-6-48 *Månsson*. Placering vid I 6.

Till kapten i trängtruppernas reserv har fr o m 1/5 1951 utnämnts löjtnanten (res) *Aminoff*.

Till regläk vid P 2 fr o m 1/6 1951 har utnämnts bataljonsläkare *B. Sjöberg*.

Till fanjunkare vid trängtrupperna har fr o m 1/6 1951 utnämnts sergeanterna vid trängtrupperna *J. A. Cesterwik* och *S. A. S. Kåbjör* samt till sergeanter vid trängtrupperna konstituerat sergeanterna i trängtrupperna *K. H. Bogren* och *S. V. Cronholm*.

Placering.

Som kassachef har fr o m 1/4 1951 placerats förvaltare *S. E. Alm*.

Kapten (res) *C. J. A. Rydén* har fr o m 1/7 1951 placerats vid T 2 och löjtnant (res) *S. G. Sturebrant* fr o m samma dag vid T 4.

Löjtnant *Wiklund* placeras fr o m 1/10 1951 vid T 1 och löjtnant *Nordenskjöld* vid T 3 fr o m 15/5 1951.

Tjänstgöring för reservpersonal.

Kapten *S. Thanner*, arméns resstat, har fullgjort honom författningsenligt äliggande tjänstgöring vid I. milbefstaben 31/1—13/3.

Befäls- och repövning 31/1—13/3 löjtnant *N. O. L. Medin*, 31/1—21/3 sergent *F. B. Tellander*, 29/1—11/3 löjtnant *K. O. I. Alvé*.

Befälskurs 19/2—5/3 kaptenerna *O. Ericson* och *Hallberg*, löjtnanterna *Vinck* och *Nilsson*, fanjunkarna *Wihlborg* och *Björck* samt fänrikarna *Troedsson* och *Persson*.

Befälsövning och repkurs 29/3—7/5 kaptenerna *Thomé* och *Levin* samt sergeanterna *Reimendal* och *Andersson*.

Repkurs 29/3—2/5 kaptenerna *Areschoug*, *Nordlindh* och *Lundius*, löjtnanterna *Stoltz*, *Sonnert*, *J. Persson*, *Schönbeck*, *Söderlund*, *Hermodsson* och *Ahlmer* samt fänrikarna *Ahlgren* och *Hanell*.

Repkurs 29/3—27/4 fanjunkare *Matsson*. Befkurs och repövning 2/4—19/5 fänrik *Bengtsson*, 10/4—19/5 löjtnant *Ringblom*, 17/4—18/5 fanjunkare *Grönlund*.

Repövning 26/4—1/6 löjtnant *K. E. Jönsson*.

Kaptenskurs (stabslinjen) vid Int S 9/5—3/6 löjtnanterna *Tully*, *Körner-Krakau* och *Rodestam*.

Omskolningskurs i trafikfjänst 11/5—19/6 fänrikarna *Pettersson* och *Sjögren* samt sergeanterna *Cederberg*, *Lindgren*, *Wickberg* och *Nilsson*.

Kaptenskurs 26/6—27/7 löjtnant *S. Henriksen*.

Befäls- och repövning 17/6—27/7 löjtnant *Hedskog*, 19/6—28/7 kaptenerna *Zachrisson* och *A. Andersson*, 9/6—27/7 fänrik *Lundqvist*, 11/6—28/7 fanjunkare *Ljung*.

Repövning 26/6—27/7 kapten *Hamilton*, 23/6—29/7 musikfanjunkare *Lundin* och fanjunkare *Wadné*.

Kommenderingar och kurser.

Fanjunkare *Andersson* har genomgått kurs för uoff i tygförvaltningstjänst.

Fanjunkare *Soenasson* har avlagt förvaltarexamen i kassatjänst.

Major *Källman* har genomgått stabskurs vid U. 8.

Sergeant *Lundborg* har genomgått kurs för föreståndare vid förrädsbokföringskontor.

Fanjunkare *Palmér* tjänstgör fr o m 2/4 1951 vid K 2.

Kapten *Eklund* tjänstgör 1/8 1951—1/2 1952 vid arméstaben.

Tillstånd att kvarstå.

Kaptenen i trängtruppernas reserv *C. J. Persson* har meddelats tillstånd att kvarstå i reserven t o m 31/12 1954.

Avsked.

Löjtnanten i trängtruppernas reserv *F. M. Fries* har beviljats avsked fr o m 1/2 1951.

Kaptenen i trängtruppernas reserv *C. S. Carlsson* har beviljats avsked fr o m 1/3 1951.

Avförd ur rullorna.

Kaptenen i trängtruppernas reserv *N. H. W:son Kihlgren* och löjtnanten i samma reserv *H. T. I. Chroona* ha på grund av för kvarstående i res uppnådd åldersgräns avförts ur rullorna fr o m 1/1 1951.

Vad oasen är för beduinen är
MARKETENTERIET
för soldaten

AB Nya Möbelaffären

Frykholmogatan 37 - Håssleholm

Tel. 624

Stort urval av Möbler, Mattor och Gardiner

Egen tapetserareverkstad

**BENGTSSONS
JÄRNHANDEL**

Drick MÖRCKS kaffe

Gott till sista droppen

Emmalunga
dockvagnar

Både militärer och civila
våra vackra möbler gilla.

Gör oss ett besök, vi tro att

även Ni skall bli belåtna.

Emmalunga Möbler

EMMALJUNGA - Telefon 11

När det gäller BLOMMOR
gå till

Bohms Blomsterhandel

Järnvägsgatan

Finja Konditori
REKOMMENDAS

TEL. 15

TEL. 15

Hotell Winsor, Vinslöv

Söndagar gående smörgåsbord.

Övriga dagar lunch, middag och supé.

Trädgårdsservering.

Fullständiga rättigheter.

BESTÄLLNINGSTELEFON 129

Något för matfriska krigare

Hesslebaren

vid Grandbiografen

Klippas eller rakas?

fråga

Ströander & Sjöö

Frykholmögatan 2

Telefon 949

SÖKHANDLA

hos

SOLID

Hässleholms Sparbank

Grundad 1891

Exp.-tid 09.30—13.00

Tel. 53 och 1453 linjevälljare

Allt för bilen

hos

AB Haraldssons Bilfirma

OSBY

Tel. 179, 279, 224, 479

AB

Häggström & Burnett

21396

Söderg. 14, Malmö

23939

För herrar med klädkultur

TAG KÖRKORT NU

på fritid

Anlita G. G:s Bilskola

E. Gertell Tredje Avenyen 6 B

Tel. 1410 HÄSSLEHOLM Tel. 1410

Lärare vid regementets körskola

Nils Heime

Aktiebolag

Trävaror engros och export

Telefon 270 20, 270 21, 157 60, 326 23, 152 09

Malmö

NEUMANS

Cykel- & Sportaffär

Fullständig cykelreparations- o. tennisverkstad

Tel. 125 och 1520

En gott tips till alla
MÖBELSPEKULANTER

Vänd Eder direkt till fabriktionsorten!

Holmgrens Möbelaffär

Bjärnum

Telefoner

Firman 315 Bostaden 298

Advokatfirman

Stjern Dahl & Wikborn

Agne Wikborn

Gösta Henrikz

Ledamöter av Sv. Advokatsamfund

RÄTTEGANGAR · BOUTREDNINGAR
INKASSERINGAR · AUKTIONER

Frykholmög. 5 Hässleholm Tel. växel 1800

W. STRIDHS

FÄRGHANDEL
rekommenderas

Finsjögatan 12

Telefon 1132

ELIASSONS

BAGERI-, SPECERI- och DIVERSEAFFÄR

Vid T4 - Tel. 619

IVAR JÖNSSON

da det gäller

Glas - Porcelain

Bosättning

Stor sortering

Tel. 74

KÖPMANNABOLAGET

HÄSSLEHOLM

Tel. 402, 902

Berus Hotell

Inneh.: Axel Fredlund

REKOMMENDERAS